

Endelig kan man sige: Det er jo først til mølle-princippet, der er brugt i de fleste forslag her. Det er jo kun yngre landmænds lån, der, om man så må sige, er løvbundne. Resten er efter først til mølle-princippet, og jeg ved ikke, hvordan vi undgår at få en ophobning.

Når der også i lovforslaget står, at det skal være en smidig forordning, så kan jeg i hvert fald spørge mig selv, hvad vi kalder fødevarerministerens forbedringsstøtte og kvalitetsmærkningsordningen. Den har nu været forhindret gennemført i 8 måneder. Man kan spørge sig selv, om de penge bliver brugt i år. Siden den 23. marts har der fra Fødevarer kvalitetsudvalgets hånd ligget en bemærkning om, at der var nogle ting, vi godt kunne ændre. Endnu er det ikke sket.

Man kunne jo spørge ministeren her: Bliver de penge i den ordening i grunden brugt i år?

Lene Espersen (KF):

Formålet med lovforslaget er at fremme udviklingen i landdistrikterne. Lovforslaget lægger ligeledes op til, at man sammenlægger en lang række bestemmelser og dermed også forenkler det samlede grundlag. Dermed skal man så sikre en optimal udnyttelse af midlerne på området.

Lovforslaget ligger som en klar videreførelse af de beslutninger om »Dagsorden 2000«, der blev truffet på EU-topmødet, og skal forstærke indsatsen for udviklingen i landdistrikterne.

Disse overordnede principper tilslutter Det Konservative Folkeparti sig fuldt ud.

Lovforslaget erstatter en lang række ordninger, som har fungeret positivt i dag, bl.a. støtteordninger til fremme af dyrevelfærd, støtte til efteruddannelse, bjergdirektivet, støtte til miljøvenlige jordbrugsforanstaltninger, støtte til økologi, Mål 5 b, og jeg kunne blive ved, men en lang række positive ordninger.

Jeg synes, det er vigtigt at få understreget, at det for Det Konservative Folkeparti er af allerhøjeste betydning, at vi udnytter de mange positive erfaringer, der allerede har vist sig fra disse EU-projekter. Det er vigtigt at understrege, at det erfaringsgrundlag, som vi allerede har fra kommunal og amtskommunal forvaltning samt fra alle de organisationer, som hidtil har været berørt af disse ordninger, bruger vi i det videre arbejde. Der er ingen grund til at opfinde nye dybe tallerkener.

Så det er en opfordring til fødevarerministeren om, at vi skal forsøge at trække på det

erfaringsgrundlag, der ligger ude i kommunerne og amterne fra tidligere administration af ordningerne.

Det fremgår af høringssvarene, at en lang række organisationer har kommentarer til lovforslaget. Man kan måske sige, at det kan ikke komme bag på nogen af os, at når der er tale om her, at vi har en meget stor, fyldt pengekasse, så er der mange om budet, og alle ønsker jo at få en ekstra lille del af den.

Jeg synes, det er meget vigtigt, at Folketinget her bevarer det kølige overblik, at vi sikrer, at pengene går til de formål, der skaber vækst, der skaber arbejdspladser og udviklingsmuligheder i landdistrikterne over en bred vifte af felter. Det er i hvert fald det, Det Konservative Folkeparti vil lægge vægt på under udvalgsarbejdet.

Vi vil under udvalgsarbejdet også gerne dyrke mulighederne for at gøre efteruddannelsesordningen mere fleksibel. Det skyldes jo, at vi allerede på andre områder desværre har gjort den erfaring, at man nogle gange ved at stille krav om, at en uddannelse skal have en vis varighed, kommer i den problemstilling, at folk bliver sendt på kurser i alt for lang tid, alene fordi det udløser et offentligt tilskud, hvor kurset måske kunne have en kortere varighed.

Derfor synes jeg, at vi under udvalgsarbejdet skal dyrke, om der kan komme større fleksibilitet ind i det, men selvfølgelig uden at vi går på kompromis med kvaliteten af de uddannelses tilbud, som er støtteberettigede.

Vi synes også, det er vigtigt, at vi holder os for øje, når vi taler om de her ordninger, at et bredt flertal i Folketinget har gennemført Vandmiljøplan II. Specielt synes vi, at det er væsentligt at fokusere på finansieringen af de våde enge og så sandelig også på omlægningsordningerne til økologisk jordbrug, fordi vi har forpligtet hinanden til at sørge for, at vandmiljøplanen bliver gennemført, og her er der nogle åbenlyse støttemuligheder. Så jeg synes, at det er en af de ting, vi under udvalgsarbejdet også skal dyrke.

Vi støtter også det helt overordnede sigte, at ministeren får en mulighed for løbende at justere ordningerne. Det har ikke hidtil været muligt, og jeg vil godt fremdrage bare et enkelt eksempel, som er et negativt eksempel på, hvad der sker, hvis man laver for fastlåst en ordening, nemlig det såkaldte bjergdirektiv, som vi godt nok fik gennemført med en del forsikelse, og hvor en lang række småøer fik en håndsrækning, fordi de har øgede transportudgifter in-